

But What If I Break the Betrothal Covenant

B'yad Ramah - Willfully and Intentionally?

(uit: Shiur L'Yom Shishi [Friday's Study] Numbers 15:22-41
van The Rabbi's son)

Ah you say, but what about the one (or the nation, or generation) that commits *chata'at b'yad ramah*? Torah says of such a person that "*his soul is to be karat* [cut off] *from m'karav* [the approach of] *his people.*" **Numbers 15:30**. It's more or less "the plank" for him/them. Isn't that "legalistic", you might ask? If it is, it is *self-inflicted* legalism. When one intentionally refuses to heed an "open hand" he *voluntarily exits the kingdom of the Holy One and chooses the dominion of death*. He steps outside the realm of the grace which the Holy One made available to him, and enters the realm of law and of death completely *of his own accord*.

It is very much like the choice of those who participated in *chet ha-meraglim* [the sin of the spies]. It is a matter of hardening of the heart. It is a product of an *individual's conscious choice of lawlessness over Torah*.

And lest you say "but perhaps it was not an informed choice", you must understand the rest of Torah. No punishment of Torah can be inflicted without the testimony of at least two "witnesses". According to the ancient rulings of the elders of Israel, a "witness", in this context (unlike in secular "law"), cannot be merely a passive observer. In order to be a "witness", according to the elders' interpretation of Torah, dating back long past the advent of Torah, one must not only observe the person violating the mitzvah, **but must also warn the person**, and the warning must not only specifically state that what the other is doing is a violation of Torah, but also must specifically state the prescribed consequences for that sin. This includes, of course, the procedure for making *t'shuvah*, and the sentence that Torah prescribes in event the person is unwilling to repent after being warned. And, if that is not enough "grace" or you, keep in mind that at least two such warnings must be given, by two different people. The two "witnesses" are the *yad* - the open hand saying

"Stop! Don't go there! Please stop before it is too late! Turn around and go back home, now! Stop . . . or you will die!"

Do you get it now? The sin of the community with the spies was *b'yad ramah*. There were two witnesses – Y'hoshua and Kalev - that delivered a very clear warning. But consider another case, with a very different result.

Case Study: A Woman Caught in the Act of Adultery

This procedure, with these safeguards, is grace, not "law". It is this concept, not some amorphous "guilt

Maar Wat Als Ik het Verlovingsverbond

B'yad Ramah - Doelbewust Verbreek?

(Uit: Shiur L'Yom Shishi [Vrijdag Studie] Numeri 15:22-41
van The Rabbi's son)

Ah zeg je, maar hoe zit het met degene (of de natie of generatie) die *chata'at b'yad ramah* (een opzettelijke fout) begaat? Torah zegt van zo iemand dat "*zijn ziel karat* [afgesneden] *moet worden van m'karav* [het benaderen van] *zijn volk.*" **Numeri 15:30**. Hij/zij worden zo min of meer "gedwongen". Is dat niet "wettisch", vraag je misschien? Als het zo is, is het zelftoegediend wettisme. Wanneer men opzettelijk een "open hand" weigert, verlaat men vrijwillig het koninkrijk van de Heilige en kiest men de heerschappij van de dood. Hij stapt buiten het rijk van de genade die de Heilige aan hem ter beschikking heeft gesteld, en komt volledig *uit eigen beweging* in het rechtsgebied van wet en dood. Het lijkt erg op de keuze van degenen die deelnamen aan *chet ha-meraglim* [de zonde van de spionnen]. Het gaat om verharding van het hart. Het is een product van een *individuele bewuste keuze van wetteloosheid boven Torah*. En dan zeg je: "maar misschien was het niet op voorhand geweten"; je moet de rest van Torah begrijpen. Geen straf van Torah kan worden toegepast zonder het getuigenis van ten minste twee "getuigen". Volgens de oude uitspraken van de oudsten van Israël, kan een "getuige", in deze context (anders dan volgens de wereldse "wet"), niet alleen een passieve waarnemer zijn. Om een "getuige" te zijn, **moet men**, volgens de interpretatie van de ouderlingen van Torah, lang geleden na de komst van de Torah, niet alleen de persoon die de mitzvah schendt, gadeslaan, maar **de persoon ook waarschuwen** en de waarschuwing mag niet alleen specifiek zeggen dat wat de andere doet een overtreding van Torah is, maar moet ook specifiek de vastgelegde gevolgen voor die zonde vermelden. Dit omvat natuurlijk de procedure om *t'shuvah* (terugkeer) te maken, en de straf die Torah voorschrijft, in het geval de persoon niet bereid is zich te bekeren nadat hij gewaarschuwd is. En als dat niet genoeg "genade" is; houd er rekening mee dat ten minste twee dergelijke waarschuwingen door twee verschillende mensen moeten worden gegeven. De twee "getuigen" zijn de *yad* - de open hand die zegt:

"Stop! Ga daar niet heen! Stop alstublieft voordat het te laat is! Draai je om en ga terug naar huis, nu! Stop . . . of je zult sterven! "

Snap je het nu? De zonde van de gemeenschap met de spionnen was *b'yad ramah* (met opgehevenhand). Er waren twee getuigen - Y'hoshua en Kalev - die een zeer duidelijke waarschuwing gaven. Maar denk even aan een ander geval, met een heel ander resultaat.

Gevalstudie: Een vrouw gevat bij de daad van overspel

Deze procedure, met deze waarborgen, is genade, niet "wettisch". Het is dit concept, niet een of ander

trip”, that explains what happened in Yochanan [John] 8:1-11 - the story of Messiah Y’shua’s dealings with the “witnesses” against the woman caught in adultery. What Y’shua did was challenge the ones who had caught the woman, and who had brought her up for public humiliation and stoning, **as to whether they had fulfilled the Torah’s requirements for “witnesses”**. In Torah terms – with which they, and He, were all very, very familiar – He, by saying “Let him who is without sin cast the first stone”, challenged them as to whether they had, as the ancient interpretations of Torah passed down for generations required of witnesses, prior to exposing her sin publicly, [a] confronted her, [b] encouraged her to repent and be restored to the Holy One, and [c] warned her of the penalty prescribed by Torah for adultery? The answer was, quite obviously, a resounding “no”. Hence there were no *witnesses* which Torah – or Messiah - would recognize. And they knew that to cast a stone at this woman without the witnesses Torah required would which have been just as wrong as was her adultery. Hence there was no execution. Hence a Beloved daughter was restored to the bosom of her Father, and taught righteousness. Hence the Torah was fulfilled. This was not a new teaching – or a new Covenant, or a new dispensation of grace – that Y’shua was setting forth. This was simply the Holy One’s wonderful Torah being lived out and applied exactly the way it was intended.

Why Are You Downcast?

One more thing about the woman “caught in adultery”. The apostolic text tells us this woman was made to stand before the assembly. Picture this, Dear Reader. See her standing there in your mind’s eye. Feel her shame and her fear. Let the magnitude of her predicament sink in on you for a moment.

Had she looked up at the faces of those before whom she stood, she might have been confronted with angry stares. She might have encountered self-righteous smirks. She might have seen indifference. She might have even detected a note, here or there, of condescending pity. But do you really think she would have the *chutzpah* to look up at their faces, Beloved? I do not. I believe that, in shame, her eyes were cast down - down toward the place where the garments of her accusers almost touched their sandals. What, then, would she see?

Ah Dear Reader, that is one of the most beautiful hidden secrets of the passage. What the accused woman would have seen, during this entire episode, on the corners of the garments of each of her accusers, and on the corners of the garment of the One to whom she was brought for judgment, was something from the concluding passage of today’s aliyah and this week’s parsha. The Holy One spoke to Moshe, telling him to speak to the generation that would enter and possess the land, and tell them: **[Numbers 15:37-40]**

"schuldverhaal", dat verklaart wat er in Yochanan [Johannes] 8:1-11 gebeurde - het verhaal van hoe Messias Y'shua omging met de "getuigen" tegen de vrouw die bij overspel gevat was. Wat Y'shua deed, was het uitdagen van degenen die de vrouw hadden gevat en meevoerden voor openbare vernedering en steniging, **om vast te stellen of ze de Torah's eisen voor "getuigen" hadden vervuld**.

In de bewoordingen van Torah - waarmee Hij en zij allen zeer vertrouwd waren - stelde Hij met te zeggen: "Laat die zonder zonde is de eerste steen werpen" hen op de proef of ze - zoals de generaties lang doorgegeven oude Torah interpretaties, van getuigen vereiste voordat men haar zonde ging openbaar maken - [a] haar ermee hadden geconfronteerd, [b] haar hadden aangespoord zich te bekeren en tot herstel met de Heilige te komen, en [c] haar hadden gewaarschuwd voor de straf die door Torah voor overspel was voorgeschreven? Het antwoord was natuurlijk een overduidelijk "neen". Vandaar dat er geen *getuigen* waren die Torah - of Messias - zou erkennen. En zij wisten dat een steen naar deze vrouw werpen zonder de getuigen, welke Torah vereiste, net zo verkeerd was als haar echtbreuk. Vandaar dat er geen uitvoering was. Vandaar dat een geliefde dochter bij de boezem van haar Vader werd hersteld en gerechtigheid geleerd kreeg. Daarmee was de Torah vervuld geworden. Dit was geen nieuwe lering - of een nieuw Verbond, of een nieuwe bedeling van genade - die Y'shua introduceerde. Dit was gewoon de wonderlijke Torah van de Heilige, die nageleefd werd en precies toegepast zoals het bedoeld was.

Waarom ben je neerslachtig?

Nog een ding over de vrouw "bij overspel gevat". De apostolische tekst vertelt ons dat deze vrouw voor de vergadering moest gaan staan. Stel je dit voor, beste lezer. Zie haar daar in je gedachten staan. Voel haar schande en haar angst. Laat de omvang van haar problemen even tot je doordringen.

Als ze had opgekeken naar de gezichten van degenen voor wie ze stond, kon ze geconfronteerd worden met een boos aanstaren. Zij zou misschien wel eigendunkelijke zelfgenoegzame lachjes hebben gemerkt. Ze had misschien onverschilligheid gezien. Ze had hier of daar misschien zelfs een teken van neerbuigend medelijden ontdekt. Maar denk jij echt dat ze de *chutzpah* (lef) zou hebben gehad om naar hun gezichten op te kijken, geliefden? Ik niet. Ik geloof dat haar ogen in schaamte neerdaalden naar de plaats waar de kleding van haar beschuldigers bijna hun sandalen raakte. Wat zou ze dan zien?

Ah beste lezer, dat is een van de mooiste verborgen geheimen van dit gedeelte. Wat de beschuldigde vrouw tijdens deze hele aflevering moet hebben gezien op de hoeken van het gewaad van elk van haar aanklagers en op de hoeken van het gewaad van de Ene bij wie zij voor het oordeel was gebracht, was iets uit het afsluitend gedeelte van deze aliyah en parsha van deze week. De Heilige heeft tegen Moshe gesproken en hem gezegd met de generatie te spreken die het land zou binnengaan en bezitten, en hen te zeggen: **[Numeri 15: 37-40]**

v'asu lahem tzitzit al-kanfei vigdehem l'dorotam
and have them make tassels on the corners of their
garments for all generations.

*v'natenu al-tzitzit ha-kanaf ptil t'chelet*¹
They shall include a twist of sky-blue wool in the corner
tassels.

V'hayah lachem l'tzitzit ur'item oto
These shall be your tassels, and when you see them,
Uz'chartem et-kol-mitzvot Adonai v'asitem otam
you are to remember all of the Holy Ones
commandments so as to do them.

V'lo-taturu acharei l'avchem v'acharei eynechem
You will then not stray after your heart and eyes,
asher-atem zonim acharehem
which [in the past] have led you astray in pursuit of them.

L'ma'an tiz'keru v'asitem et-kol-mitzvotai v'heyitem
You will thus remember and do all I instruct you,
*K'doshim l'-Elohechem*¹
and you will be holy ones unto/for your God.

What the woman caught in the act of adultery was seeing, if her eyes were open as she stood or knelt before Y'shua and her accusers, were, of course, **tzit-tzit** - fringes, or tassels, of white thread, tied in a series of knots, with one blue thread running throughout. What she would have seen – almost certainly did see - was that which the Holy One said, to a generation of wayward sons and daughters, should serve to all generations of the Holy One's people as a reminder of "all My *mitzvot*". It was that which the Holy One told us to wear that we would remember the *mitzvot* of His Betrothal covenant, and to do them - *that you not go after the lusts of our own hearts and eyes, which lead us astray.*

As she stared at those *tzit-tzit* I believe she realized that it had been the very thing those tassels were there to warn us against that had brought her to this place, and before these men. Gazing upon the four white strings, doubled over to make eight strands, then woven and knotted around the blue thread, would draw her back to the path of righteousness.

The heart of the Holy One, as represented in Torah, has never been found in a declaration to one who is truly penitent: "*Depart, you worker of iniquity, into the eternal fire prepared for ha-Satan and his messengers*". The Holy One's message to such a one has always been "**Neither do I condemn you. Go, and sin no more.**"

It's better than the message of the yellow ribbon. It's the message of the thread stained with the Bluest of Blood. Therefore as the Holy Spirit says: "*Today if you hear His voice do not harden your hearts as in the rebellion, In the day of trial in the wilderness where your fathers tested Me, tried Me, and saw My works forty years.*" **Hebrews 3:7-9.**

37 Dan zegt de Ene tot Mozes, hij zegt:
38 spreek tot de zonen Israëls en zeg tot hen:
maken zullen ze zich tsietsiet, - een franje,
op de hoeken van hun gewaden,-
al hun generaties,
en plaatsgeven zullen ze op de hoekfranje
een draad van azuur.

39 Wezen zal die er voor ú
aan de franje:
zien zult ge hem
en gedenken alle geboden van de Ene
en ze dóen;
ge zult niet meer op verkenning gaan
achter uw hart aan en uw ogen,-
die ge nu nog achterna hoereert.

40 Met het doel dat ge gedenkt
en doen zult: al mijn geboden;
toegeheiligd zult ge wezen aan uw God!
(Naardense vertaling)

Wat de bij overspel gevatte vrouw zag, als haar ogen open waren toen ze voor Y'shua en haar aanklagers stond of knielde, waren natuurlijk **tzit-tsit**-franje of kwasten van witte draad, gemaakt met een reeks knopen, en met een blauwe draad er doorheen. Wat ze had gezien - haast zeker zag – was, dat wat de Heilige tegen een generatie van eigenzinnige zonen en dochters zei, voor alle generaties van het volk van de Heilige moest dienen als een herinnering aan "al Mijn *mitzvot* (geboden)". Het was wat de Heilige ons heeft gezegd om te dragen, opdat we ons de *mitzvot* van Zijn Verlovingsverbond zouden herinneren en nakomen - *opdat u niet de lusten van uw eigen harten en ogen najaagt, die ons op het verkeerde pad brengen.*

Terwijl ze naar die *tzit-tzit* staarde, realiseerde ze zich dat dit het was; die kwasten waren er om ons te waarschuwen voor dat wat haar naar deze plek en voor deze mannen had gebracht. Gapen naar de vier witte draden - verdubbeld om zo acht strengen te maken, vervolgens geweven en geknoopt rond de blauwe draad - trok haar terug naar het pad van de gerechtigheid.

Het hart van de Heilige, zoals in Torah wordt weergegeven, werd nooit gevonden in een verklaring als "*Ga weg, gij werker van ongerechtigheid, in het eeuwige vuur dat voor ha-Satan en zijn boodschappers bereid is*" aan iemand die echt boetvaardig is. De boodschap van de Heilige aan zo iemand is altijd "**Ook Ik veroordeel u niet. Ga en zondig niet meer.**"

Het is beter dan de boodschap van een gekleurd lintje. Het is de boodschap van de draad, gekleurd met het Blauw van Bloed. Daarom, zoals de Heilige Geest zegt: "*Als je heden Zijn stem hoort, verhard je hart niet zoals in de opstand, op de dag van beproeving in de woestijn waar je vaders me getest hebben, Mij op de proef stelden en veertig jaar Mijn werken zagen.*" **Hebreeën 3:7-9.**